

Του **Αθανάσιου Σαββάκη**
Προέδρου Συνδέσμου
Βιομηχανιών Βορείου Ελλάδος

Η οικοδόμηση της «Κυκλική Οικονομίας»

Επιτρέψτε μου να ξεκινήσω το σημερινό μου άρθρο με έναν προβληματισμό. Τον προβληματισμό της παρέκκλισης από τον στόχο, μιας τόσο σημαντικής έννοιας όπως η οικοδόμηση της «Κυκλικής Οικονομίας». Και επιτρέψτε μου επίσης να πω ότι ο συγκεκριμένος προβληματισμός προέρχεται από τον δημόσιο διάλογο που έχει αναπτυχθεί τα πολλά τελευταία χρόνια, για μια άλλη, εξίσου σημαντική έννοια για την ανάπτυξη, αυτήν της καινοτομίας. Όλοι μας, έχουμε γίνει μάρτυρες, μάλλον ευτελισμού της έννοιας της καινοτομίας, γι' αυτό, και λόγω προσωπικής επαγγελματικής δραστηριοποίησης η επιχειρηματική μου δραστηριότητα είναι μέρος της εφαρμοσμένης «Κυκλικής Οικονομίας» θα ήθελα να μην επαναληφθεί το συγκεκριμένο φαινόμενο και για την «Κυκλική Οικονομία».

Στο πλαίσιο αυτό αισθάνομαι ικανοποίηση διαβάζοντας την παρακάτω δήλωση:

«Η οικοδόμηση μιας κυκλικής οικονομίας για την Ευρώπη, αποτελεί καίρια προτεραιότητα για την Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Έχουμε σημειώσει ικανοποιητική πρόοδο και σχεδιάζουμε την ανάγνωση νέων πρωτοβουλιών εντός του 2017. Ενισχύουμε τη διασύνδεση ανάμεσα στον σχεδιασμό, την παραγωγή, την κατανάλωση και τη διαχείριση των αποβλήτων, και κατ' αυτόν τον τρόπο δημιουργούμε μια πράσινη, κυκλική και ανταγωνιστική Ευρώπη».

Η δήλωση αυτή του κ. Frans Timmermans, Αντιπροέδρου της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και Υπεύθυνου για τη βιώσιμη ανάπτυξη, είναι καίριας σημασίας για την μετουσίωση της «κυκλικής οικονομίας» από θεωρητική διαπίστωση σε μοχλό ανάπτυξης της Ευρωπαϊκής οικονομίας, την επόμενη δεκαετία.

Βεβαίως, η εξειδίκευση των δράσεων και των πολιτικών προς αυτήν την κατεύθυνση είναι για μας το κρίσιμο στοίχημα, που θα οδηγήσει στη γρήγορη επίτευξη του στόχου δημιουργίας της νέας μορφής οικονομικής δραστηριότητας.

Στο πλαίσιο αυτό, θα ήθελα να προτείνω να δοθεί ιδιαίτερη προσοχή στην ανάπτυξη συνεργιών και με τις όποιες πολιτικές στοχεύουν στην ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας, διότι η εμπειρία μας δείχνει ότι σε περιπτώσεις ανάληψης νέων πρωτοβουλιών, πάντοτε ελλοχεύει ο κίνδυνος του «ανταγωνισμού» με τρέχουσες πολιτικές.

Στον Σύνδεσμο Βιομηχανιών Βορείου Ελλάδος πιστεύουμε ότι η υιοθέτηση δράσεων «κυκλικής οικονομίας» από τις επιχειρήσεις μέλη μας, είναι ένα πολύ καλό παράδειγμα της αναπτυξιακής κατεύθυνσης προς την οποία πρέπει να κινηθούν οι επιχειρήσεις μας τόσο για την αναζήτηση της βιωσιμότητας, όσο και για την γενικότερη συμβολή τους στη δημιουργία του νέου αναπτυξιακού υποδείγματος της χώρας. Τα επιτυχημένα παραδείγματα και οι καλές πρακτικές «κυκλικής οικονομίας» από τις Σκανδιναβικές χώρες, το Ηνωμένο Βασίλειο, τη Γερμανία, την Ολλανδία κ.λπ., προσαρμοζόμενες στα δεδομένα της χώρας μας, πράγματι, πιστεύω ότι μπορούν να δημιουργήσουν «πράσινα» οφέλη για τις επιχειρήσεις και για την κοινωνία μας. Η εξοικονόμηση νερού και ενέργειας, ο περιορισμός της σπατάλης των τροφίμων, η φροντίδα των εδαφών, αλλά και δράσεις που τελικά κρατούν μακριά από τις χωματερές και τη θάλασσα σημαντικά προϊόντα του τεχνολογικού μας πολιτισμού όπως το πλαστικό και το πυρίτιο, είναι ενδεικτικές μόνον δράσεις που μπορούν να ενταχθούν στο πλαίσιο της «κυκλικής οικονομίας» και της αειφορίας.

(συνεχίζεται)

Του **Αθανάσιου Σαββάκη**
Προέδρου Συνδέσμου
Βιομηχανιών Βορείου Ελλάδος

Κυκλική Οικονομία: μια νέα πρόκληση

(συνέχεια από το προηγούμενο)

Η εξοικονόμηση νερού και ενέργειας, ο περιορισμός της σπατάλης των τροφίμων, η φροντίδα των εδαφών, αλλά και δράσεις που τελικά κρατούν μακριά από τις χωματερές και τη θάλασσα σημαντικά προϊόντα του τεχνολογικού μας πολιτισμού όπως το πλαστικό και το πυρίτιο, είναι ενδεικτικές μόνον δράσεις που μπορούν να ενταχθούν στο πλαίσιο της «κυκλικής οικονομίας» και της αειφορίας.

Γιατί οι συγκεκριμένες δράσεις, για τους επιχειρηματίες αποτελούν, προκλήσεις και σημαντικές ευκαιρίες. Άλλωστε, δεχόμαστε ως κοινωνία και σχετικές «πιέσεις» για τη μετάβαση στην «κυκλική οικονομία» αφού:

- Το 2030 το 50% του παγκόσμιου πληθυσμού θα είναι αναγκασμένο να κατοικεί σε περιοχές με ισχυρές πιέσεις στην έδρευση.
- Οι κάτοικοι του πλανήτη μας καταναλώνουμε πρώτες ύλες 50% ταχύτερα από τον ρυθμό αντικατάστασης.
- Η διαρκής αύξηση του ποσοστού αστικοποίησης μπορεί να δημιουργήσει οικονομίες κλίμακας τόσο στην επεξεργασία αποβλήτων όσο και στην ανακύκλωση.
- Τέλος, το να αναζητούνται λύσεις σε τοπικό περιφερειακό επίπεδο, έχει διαπιστωθεί ότι ενθαρρύνουν τη συμμετοχή της δημόσιας διοίκησης, των επιχειρήσεων και των καταναλωτών, στην υλοποίηση δράσεων «κυκλικής οικονομίας».

Υπογραμμίζω ότι στην Ελλάδα ανακυκλώνουμε το 58,6% των συσκευασιών, ενώ η ΕΕ ανακυκλώνει το 65%. Όμως, μέχρι το 2030 θα πρέπει να φτάσει το 75%. Ομοίως για τα αστικά απόβλητα: η Ελλάδα ανακυκλώνει το μόλις φτωχό 19,3%, ενώ η Ευρώπη το 41,8%. Ο αντίστοιχος στόχος για το 2030 είναι 65%. Τέλος, στο πολύ δυσάρεστο πεδίο της υγειονομικής ταφής, ο στόχος της ΕΕ για το 2030 είναι 10%. Ξέρετε πόσο είναι το ποσοστό στη χώρα μας; 79%, ενώ ο μέσος όρος στην Ευρώπη 28%.

Είναι λοιπόν φανερό ότι η «κυκλική οικονομία» μπορεί να αποτελέσει για την χώρα μας πολύ σημαντική ευκαιρία για ανάπτυξη νέων επιχειρηματικών δραστηριοτήτων.

Με βάση ακριβώς αυτή την ελπίδα για το μέλλον, πιστεύω να γίνουν πράξη όσα αναφέρονται στην πρώτη σελίδα της Ανακοίνωσης της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για το «κλείσιμο του κύκλου 'Ένα σχέδιο δράσης της ΕΕ για την Κυκλική Οικονομία».

Η κυκλική οικονομία θα ενισχύσει την ανταγωνιστικότητα της ΕΕ και θα δημιουργήσει τοπικές θέσεις εργασίας σε όλα τα επίπεδα δεξιοτήτων.

Εκείνο, όμως, που πρέπει να προσέξουμε είναι η προσπάθεια για αλλαγή στη συμπεριφορά των πολιτών και των επιχειρήσεων.

Πιστεύω ότι αυτή είναι η μεγαλύτερη πρόκληση που θα πρέπει να αντιμετωπίσουμε τα επόμενα χρόνια, αν θέλουμε πραγματικά να κάνουμε πράξη την «κυκλική οικονομία».